

Gods leiding in het leven

Schriftlezing: 2 Koningen 5:1-14

Tekst voor de prediking: 2 Koningen 5:2-3

Zingen:

Psalm 139: 1, 2

Psalm 81: 10, 11

Psalm 131: 1, 2, 3, 4

Psalm 27: 6a, 7b

Psalm 40: 2

En er waren benden uit Syrië getogen, en hadden een kleine jonge dochter uit het land Israëls gevankelijk gebracht, die in den dienst der huisvrouw van Naäman was. Deze zeide tot haar vrouw: Och, of mijn heer ware voor het aangezicht des profeten, die te Samaria is! dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen.

Gods leiding in het leven

De Heere leidt het leven. Dat hebben we allemaal nodig. Mensen zien er vaak tegenop om een God boven zich te hebben, maar we hebben het echt nodig: een God. En als deze God uw God mag zijn, wat bent u dan gelukkig. Er is niemand zo gelukkig als een kind van God, ook al voelt hij zich dikwijls ongelukkig.

Dat meisje uit onze geschiedenis zal zich misschien ook wel eens in slaap gehuild hebben, omdat ze verlangde naar haar vader en moeder en naar huis. Ze was in een vreemd land terechtgekomen. En toch geldt van al Gods kinderen straks: *God zal alle tranen van hun ogen afwissen*. Maar dacht u dat Hij dat dan pas doet? Onderweg ook al. De Heere troost ook hier. Hij neemt Zijn kinderen op schoot, zoals een moeder haar kind troost dat gevallen is en pijn heeft. Zo doet de Heere het ook nu.

Daarom is het ook hier al waar: *Welgelukzalig is de mens, die den God Jakobs tot zijn Hulp heeft*. Dat gaat niet alleen over de zaligheid die wacht, maar ook over het heden. Hier en nu al welgelukzalig. Degene die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, zal ontdekken Wie de God van Jakob is en dat Hij in alle omstandigheden een God wil zijn.

Denk maar aan Jozef. Hij kreeg al vroeg een moeilijk leven, maar de Bijbel zegt telkens weer: *En de HEERE was met hem*. Daarom ging het toch goed. Daarom kon hij het volhouden.

Zo ook hier. We hebben een meisje van, laten we zeggen, een jaar of tien. Een kleine jonge dochter nog. En zij vreesde de Heere al. Dat kan. Als je op je tachtigste bekeerd kunt worden, dan kan het ook op je vijftigste. En dan kan het ook als je vijf, zes of tien jaar bent. Want het is het werk van God.

Daarom mag ik ook wel vragen: zijn er onder de jonge mensen ook die de Heere vrezen? Die Hem kennen? Zoek de Heere vroeg. Niet omdat je dan een gemakkelijk leven krijgt, want dat kreeg dit meisje niet. Maar als je met de Heere bent, al is het op de Noordpool of midden in de rimboe, dan is het goed. Dan maakt Hij het goed.

Boven deze preek zetten we dan: Gods leiding in het leven. En dan letten we op drie dingen.

1. Hij zorgt voor Zijn kind

Hij zorgt voor Zijn kind. Dat doet u toch ook, als u kinderen hebt? God doet dat ook. Hij zorgt voor Zijn kind. Beter dan een aardse vader of moeder dat kunnen. Dat meisje had ook een vader en een moeder, maar zij werd daar weggesleurd. De Vader in de hemel bleef over. En dat is alles. Hij is vader en moeder tegelijk. Hij is alles.

De achtergrond van deze geschiedenis is wel, dat de Heere ook zorgt voor die heiden Naäman. Want Naäman wist niets van waar het nu werkelijk op aankomt in het leven. Ja, hij wist heel veel. Hij was generaal van een groot leger. Dat ben je niet zomaar. Maar toch wist hij niets van de dingen die er voor de eeuwigheid toe doen.

Als je de Heere niet kent, ben je niet wijs, ook al heb je nog zoveel verstand. Dan weet je niet dat je een ziel hebt. Dan weet je niet dat je naar de eeuwigheid reist. Dan weet je niet dat je met God verzoend moet worden. Dat is erg. En het is nog erger als je dat allemaal wel weet, maar er niets mee doet.

Die kleine jonge dochter kon Naäman niet bekeren. Dat kunt u ook niet. U kunt uw kind niet bekeren. U kunt uw buurman niet bekeren. Dat lukt allemaal niet. Maar God kan het wel. En daarom kunt u wel verwijzen. Zoals een huisarts op een gegeven moment zegt: daarvoor moet u bij de specialist zijn. Zo moet u ook doorverwijzen. Dat heeft dat meisje gedaan.

Maar het mooiste van deze geschiedenis is eigenlijk nog meer dit: de Heere zorgt vooral voor Zichzelf. Hij zorgt voor Zijn eigen eer. Hij ijvert voor Zijn eer. Daarom hebben we ook gezongen van een God Die ijvert voor Zijn eer. Dat is de diepe achtergrond van deze geschiedenis. God verheerlijkt Zijn eigen Naam. En een mens leert dat ook doen, als het goed is.

Luister maar wat Naäman later zegt: *Zie, nu weet ik, dat er geen God op den gansen aardebodem is, dan in Israël.* Daar wilde de Heere hem hebben.

Maar eerst dit meisje. Er vindt een rooftocht plaats in Israël. De Syriërs waren de vijanden van Israël. Ze plunderden en namen buit mee terug. Op die rooftocht hebben ze ook dit meisje meegenomen, misschien wel meer kinderen, om ze als slaven te verkopen.

Hoe dat precies gegaan is, weten we niet. Misschien speelde ze buiten. Misschien was ze thuis en heeft haar moeder gehuild en geschreeuwd en haar vader nog gevochten. Het zou ook nog kunnen dat haar vader en moeder daarbij omgebracht zijn. We weten het niet. Maar in ieder geval wordt dat meisje meegenomen. Misschien op een grote kar gezet, omringd door Syrische rovers, naar een vreemd land gebracht. En daar is ze waarschijnlijk op de slavenmarkt verkocht.

Daar staat ze dan. Een kind.

Er zijn wat kinderen die lijden op de wereld. Kinderen die onder de grond moeten werken in mijnen. Kinderen die moeten vechten. Kinderen die in oorlogsgebied leven en 's avonds niet naar bed durven, omdat er raketten en bommen vallen. Hun vader en moeder kunnen niet zeggen: er is niets aan de hand. Want er is wel wat aan de hand.

Wij zouden eigenlijk elke dag veel moeten bidden voor die kinderen. Voor kinderen die geen kind kunnen zijn. En vragen of de Heere ondanks alles toch wil doorwerken. Zoals Hij ook dit kind heeft vastgehouden in den vreemde.

Want in Syrië moest zij leven onder een valse god, een afgod. Daar moest voor geknield worden. Maar weet u wie de grote slavendrijvers zijn? De wereld en de duivel. Christus niet. Het is heel erg als je denkt dat Christus een slavendrijver is, alsof bij Hem alles niet meer mag. Nee, de wereld maakt je een slaaf. De duivel maakt je een slaaf. Christus maakt vrij.

Dan komt dit meisje in het huis van Naäman terecht. Ze moet de vrouw van Naäman dienen. En op een gegeven moment hoort ze dat meneer Naäman ernstig ziek is. Hij is melaats. Ze weet precies wat dat betekent. Dat was een ongeneeslijke ziekte. Uiteindelijk stierf je eraan.

Wat had ze kunnen zeggen? *Dat is net goed voor die man. Hij is een vijand van Israël. Hij is een heiden. Hij buigt voor afgoden. Hij heeft mij ontvoerd.* Ik denk dat wij zo gereageerd zouden hebben.

Maar dat meisje reageert heel anders. Ze denkt door. Als die man sterft en hij kent de God van Israël niet, dan gaat hij verloren. En dat vindt zij erg. Heel erg. Wat leeft er dan in haar hart? Liefde. Maar geen gewone menselijke liefde. Geen liefde die wij van onszelf hebben. Dit is goddelijke liefde. Liefde die haar oorsprong heeft in het hart van God.

God heeft zondaren lief om ze te redden van het verderf. En die liefde stort Hij uit in het hart. Dan ga je ook je naaste liefhebben. Dan kun je niet meer onverschillig leven naast mensen die verloren gaan. Dan ga je voelen: als er niets in het leven van die ander gebeurt, dan gaat hij verloren.

Dat is hier het geval. In haar hart leeft liefde. Goddelijke liefde. Een eenzijdige liefde. Geen menselijk werk. Daarom mogen we ook wel aannemen dat dit meisje een kind van God was. Want zulke dingen werkt de Heere in een hart.

En wat leeft er nog meer in haar hart? Niet alleen liefde, maar ook geloof. Want zij gelooft dat deze ongeneeslijke man toch genezen kan worden. Ze gelooft in God. En bij God zijn alle dingen mogelijk.

Zij kent de profeet Elisa. Ze weet van de man Gods. Ze heeft misschien wel gehoord dat door de kracht van God een jongen uit de dood is opgewekt. Zij weet: die profeet is een man van God. En daarom gelooft zij dat God ook deze heiden kan reinigen.

En dan gaat ze naar haar meesteres toe. Hoe moet ze dat aanpakken? Misschien is ze bezig in de kamer en zegt ze ineens: mevrouw, als mijn heer Naäman nu eens naar de profeet in Samaria ging...

En let dan eens op wat ze niet zegt. Ze zegt niet: misschien kan die profeet hem helpen. Nee, ze zegt het met overtuiging: *dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen.* Wat een geloof. Wat een werk van God in dat kinderhart.

Alles wat God werkt is mooi. Zo treffend. Zo ontroerend. Zo buitengewoon aantrekkelijk. God werkt alleen maar mooie dingen. Ook in zondaarsharten.

2. De heiden, een arme ziel

Naäman was een arm mens. Ja, hij was rijk, maar toch arm. Hij had goud en zilver, aanzien en macht, maar wie God niet kent, is een arme ziel.

Als je sterven moet en het kan niet, dan ben je arm. Doodarm.

De vrouw van Naäman gelooft het woord van dat meisje. Er is in haar hart nog geen waar geloof, voor zover wij weten, en bij Naäman ook nog niet. Maar de Heere geeft dat haar woorden geloofd

worden. Misschien zijn ze wanhopig en grijpen ze alles aan. In ieder geval, het gebeurt. De boodschap wordt doorgegeven. En Naäman gaat op weg.

Maar let eens op hoe mensen het toch weer ingewikkeld maken. Dat meisje had heel eenvoudig gezegd: ga naar de profeet in Samaria. Maar Naäman neemt goud en zilver mee, wisselklederen, kostbaarheden. Dat had zij toch niet gezegd? Ze had niet gezegd dat hij ervoor betalen moest.

Dat is toch ook ons hart. Wij denken altijd weer dat er iets mee moet. Dat wij iets moeten meebrengen. Maar bij de Heere krijg je alles voor niets. Je hoeft niet te betalen. Je kunt ook niet betalen, want je hebt niets.

Naäman gaat eerst naar de koning van Israël. Er moet een brief mee. Wat wordt er allemaal moeilijk gedaan. Er ontstaat zelfs paniek. Terwijl het zo eenvoudig had kunnen zijn: naar de profeet. Naar het Woord van God.

Uiteindelijk komt Naäman dan bij het huis van Elisa. En hij heeft zijn eigen gedachten over hoe het nu zal gaan. Die profeet zal wel naar buiten komen. Die zal wel buigen. Die zal wel plechtige woorden spreken. Misschien met zijn hand over de wond strijken. Zoiets denkt Naäman.

Maar er komt een knecht naar buiten met een eenvoudige boodschap: ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan.

Daar wordt Naäman toornig van. De Jordaan? Zo'n rivier? Zijn de rivieren van Damascus niet veel beter dan alle wateren van Israël? Wat een vernedering. Wat een dwaas middel.

En als God er dan niet was, ging het altijd verkeerd met mensen. Maar God is er gelukkig wél. Anders ging het met alle mensen verkeerd. Daarom gebruikt Hij nu ook de knechten van Naäman. Zij zeggen: als de profeet iets groots gevraagd had, had u het toch ook gedaan? Doe dit dan toch ook.

Zo komt Naäman bij de Jordaan. Dan moet zijn uniform uit. Dan blijkt pas goed dat hij inderdaad melaats is. Een doodziek mens. En dan moet hij kopje onder in de Jordaan. Zevenmaal.

Misschien hebben zijn knechten wel meegeteld. Eén keer. Nog een keer, meneer. Twee keer. Nog een keer. Zevenmaal moest hij onder.

Maar dat water van de Jordaan was niets bijzonders. Dat was geen wonderwater. Het was gewoon water. Zoals het water van de doop ook geen wonderwater is. Het water wijst heen naar het bloed. Daar gaat het om. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden.

Zo ook hier. Het was de Jordaan niet. Het was het Woord van God. Omdat God het gezegd had. Omdat hij gehoorzaamd moest worden. Daarom gebeurde het wonder.

En bij de zevende keer komt Naäman boven, en zijn vlees is als het vlees van een kleine jongen. Wat een wonder.

Dat kan toch eigenlijk helemaal niet? Nee, dat kan ook niet. Maar God doet dingen die niet kunnen. Hij doet wonderen. De bekering van een mens is ook een wonder. Als de Heere je uit de duisternis haalt, uit ongeloof en bijgeloof, is dat een wonder. Als Hij je ogen opent voor wie je bent en voor Wie Hij is, is dat een wonder. Dat doet God. Machtig. Almachtig.

3. God ijvert voor Zijn eigen eer

Nu komt Naäman op de plaats waar de Heere hem hebben wil. Hij zegt: *Zie, nu weet ik, dat er geen God op de ganse aardbodem is, dan in Israël.*

Daar ging het de Heere om. Hij ijvert voor Zijn eigen eer.

Aan het begin van dit hoofdstuk staat al dat de Heere door Naäman de Syriërs verlossing gegeven had. Dus de overwinningen die Naäman had behaald, had hij eigenlijk van de Heere gekregen. Alleen wist hij dat zelf niet. Misschien heeft hij 's avonds in de tempel van Rimmon die afgod ervoor bedankt. Wat een dwaasheid.

Maar de Heere is jaloers op Zijn eer. Hij wil dat Naäman erkent Wie hem geholpen heeft. Daarom moest dit allemaal gebeuren. Daarom moest dat meisje in Syrië terechtkomen. Daarom moest Naäman ziek worden. Daarom moest hij naar Samaria. Daarom moest hij de vernederende weg van de Jordaän gaan. Want God verheerlijkt Zijn eigen Naam.

En zo moet een mens ook op zijn plaats komen. Wij moeten leren dat er maar één God is. Dat wij het van Hem alleen moeten verwachten. Niet van mensen. Niet van middelen op zichzelf. Niet van onszelf. Maar van de Heere alleen.

Dat geldt ook voor mensen die wel in God geloven, zoals u misschien zegt. U buigt niet voor een beeld. Maar ook dan moet u daar nog komen: God alleen is God. Hij moet alle eer ontvangen. En van Hem alleen moet u alles verwachten.

Daar heeft de Heere een hoop werk aan in een mensenleven. Maar Hij krijgt het voor elkaar. Door de kracht van Woord en Geest komen mensen op hun plek. Dan gaan ze roepen om genade. Dan gaan ze Hem erkennen als de Almachtige en de Enige Die helpen kan en wil.

Toch heeft Naäman nog een probleem. Dat zegt hij ook tegen Elisa. Hij moet straks weer met de koning mee, de tempel van Rimmon in. Hoe moet dat dan? Kijk, als je de Heere leert vrezen, krijg je van die problemen. Dan leef je wel in deze wereld, maar je kunt niet meer overal in mee. Je kunt niet meer met de wereld mee.

Wat zegt Elisa dan? Hij geeft geen lang betoog. Hij zegt eenvoudig: *Ga in vrede*. Shalom. Vrede.

Dat is een heel wijs antwoord. De Heere zal de weg wel wijzen. Hij zal dit wel oplossen. Dat zijn inderdaad de problemen van een kind van God, maar de Heere lost ze op.

Denk maar aan de discipelen achter gesloten deuren. Bang. En opeens staat Jezus in hun midden en zegt: *Vrede zij ulieden*. Hij lost alles op.

Zo is de God van Israël de God van volkomen verlossing. En Hij doet dat door Jezus Christus alleen. Alleen Zijn bloed reinigt van alle zonden. Alleen Zijn Geest vernieuwt ons hart en leven. In Hem ligt al het heil, de gerechtigheid en de heiligheid die ik bij mijzelf nooit zal vinden, maar in Hem wél.

God, de drie-enige God, alleen. Dat is het heerlijke. En daarom krijgt Hij ook alle eer van een mensenkind. Dan gaan we voor Hem buigen. Dan gaan we Hem dienen. Dan gaan we Hem erkennen als de Allerhoogste.

Er is nog veel meer van deze geschiedenis te zeggen. Toen mijn moeder dit verhaal vertelde, zei een broertje van mij: dan zal dat meisje vast wel een mooi cadeau van Naäman gekregen hebben. Een ander broertje zei: misschien mocht ze wel weer terug naar huis. En ik, als oudste, dacht dat ik de wijste was. Ik zei: ja, maar misschien waren haar vader en moeder wel gestorven. Hoe moest het dan?

Toen zei mijn moeder: daar zorgt de Heere voor.

Dat antwoord ben ik nooit vergeten. Daar zorgt de Heere voor. Hij zorgt voor dit kind. Dat houdt niet op.

Hoe het precies met dat meisje verder gegaan is, weten wij niet. Maar als je een kind van God bent, val je voor rekening van God. Dan heb je een God in de hemel Die voor je zorgt. Al zouden hemel en aarde vergaan, en dat zal op een dag gebeuren, dan heb je toch een God Die voor je zorgt.

Daarom ook de vraag: bent u een kind van God? Kent u iets van wat dat meisje had? Van die liefde? Van dat geloof? Van dat verwijzen naar de enige Naam en de enige Plaats waar hulp te vinden is?

En als u dan moet zeggen: nee, dat ken ik niet, vraag het dan toch aan die God. Hij is zo machtig. En zo gewillig. Naäman was toch ook een boef. Een vijand van Israël. Iemand die het niet gezocht had. Iemand die altijd maar weer neerboog voor Rimmon. En toch heeft de Heere hem opgezocht en op zijn plaats gebracht.

Daarom: het komt altijd goed met een kind van God. Altijd.

En dan eindig ik waar ik mee begon: *Welgelukzalig is de mens, die den God Jakobs tot zijn Hulp heeft; wiens verwachting op den HEERE, zijn God, is.* Vind u dat ook? We gaan nu zingen psalm 27. En dan doen we dat zo. We zingen het eerste deel van vers 6 en het tweede deel van vers 7. Het is een psalm die dit meisje ook al gekend heeft. De psalm van David. Ze zong het misschien heel anders natuurlijk. Maar zullen we dat samen met dat meisje gaan zingen.

Amen